

पानियम — क्रमांक एक

अध्याय अकरावा

Jeff Pippenger

2025-02-25

काही काळापासून आपण दानिएल ११:४० मधील गुप्त इतिहासाकडे आपले लक्ष केंद्रित करत आलो आहोत, आणि अलीकडील आठवड्यांत प्रभूने आपले लक्ष २७व्या वचनाकडे वळविले आहे:

आणि या दोन्ही राजांची मने दुष्टपणा करण्याकडे लागलेली असतील, आणि ते एकाच मेजावर बसून खोटे बोलतील; पण त्यात यश येणार नाही; कारण शेवट अद्याप नियुक्त केलेल्या काळीच होईल. दानियेल 11:27.

सुरुवातीला, त्या तपशीलांविषयी—कधी, कुठे, आणि त्या मेजावर बसून एकमेकांशी असत्य बोलणारे कोण होते—याबाबत मी अनिश्चित होतो; परंतु आता या प्रश्नांचा पुनर्विचार चालू आहे. गेल्या काही सव्वाथांमध्ये, या ओळींचा उलगाडा करत असताना माझ्याकडून काही चुका झाल्या. तरीही, जे मला दैवी अधिप्रेरणेचे मार्गदर्शन वाटते, त्याद्वारे कैसरिया फिलिप्पीने प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेल्या १३-१५ वचनांतील संधी उलगडू लागल्या. काही घटकांना अद्याप अधिक परिष्करणाची आवश्यकता असली, तरी या वचनांचा अर्थ प्रकट करण्यासाठी प्रभूंनी त्यांच्यावरून आपला हात काढून घेतला आहे, असा माझा विश्वास आहे.

गेल्या शब्बाथनंतरच्या झूम सभेनंतर लगेचच ही समज स्पष्टपणे स्फटिकीभूत झाली. त्याच्या एक आठवडा आधी, वचने १०-१५ मधील इतिहासांच्या गुंतागुंतीच्या परस्परसंबंधाने मला तीव्रपणे स्पर्श केला होता. मी माझे विचार संक्षेपाने मांडून काही लोकांना मजकूर-संदेश लिहून पाठविला आणि शुक्रवार संध्याकाळी ते सामायिक करण्याची विनंती केली. त्या वचनांतील मुद्दे सुव्यवस्थित करण्याचा मी प्रयत्न करीत होतो, कारण तेथे अत्यंत गहन महत्त्वाची काहीतरी गोष्ट आहे, अशी मला खात्री होती. ती आहे; परंतु मी सुरुवातीला मांडले होते तेच नव्हते. गेल्या दीड आठवड्यात या उताऱ्याशी झुंज देत असताना माझ्याकडून झालेल्या अडखळण्यांनंतरही, मी एका परिचित दैवी विधानाची ओळख पटवितो. प्रभु एक विशेष, अत्यावश्यक सत्य उघड करीत होता. मानवी घटक पूर्णपणे प्रकट होऊन बाजूस ठेवला गेल्यावर, यहूदाच्या वंशातील सिंहाने उघडलेले ते सत्य—मी पूर्वी समजून घेतले होते त्याहूनही अधिक गहन ठरते.

पाचव्या ते नवव्या वचनांपर्यंत

दक्षिणेचा राजा म्हणून पुतिन हा प्टोलमीचे प्रतिबिंब आहे; तो युक्रेनच्या युद्धात विजय मिळविल, आणि अशा रीतीने वचन ११ पूर्ण होईल. इतिहासात, राफिया येथील युद्धातील प्टोलमी चौथा फिलोपाटर याचा विजय या वचनाची पूर्तता ठरला होता, ज्याने पुतिनच्या निकटवर्ती यशाचे पूर्वछायांकन केले. वचने ५-९ अत्यंत सूक्ष्म तपशीलांसह असा इतिहास मांडतात, जो पोपसत्तेच्या १,२६० वर्षांच्या राज्यकारभाराची (५३८-१७९८) पूर्वछाया ठरतो. या तपशीलांचा पूर्वी वारंवार अभ्यास करण्यात आला आहे; म्हणून येथे मी वचने ५-९ मध्ये पूर्ण झालेला आणि ५३८ ते १७९८ या कालखंडात प्रतिध्वनित झालेला एक भविष्यसूचक मार्गचिन्ह ठळकपणे दर्शवीन.

हा कालखंड दक्षिणेकडील प्टोलमी राज्य आणि उत्तरेकडील सेल्युसिड राज्य यांच्यामधील एका कराराने सुरू झाला; हा करार दक्षिणेकडील राजाने आपली कन्या उत्तरेकडील राजाला विवाहासाठी देऊन दृढ केला. या संयोगाने सात वर्षांचा एक कालावधी आरंभ झाला, जो त्या वेळी समाप्त झाला जेव्हा दक्षिणेकडील राजाने उत्तरेकडे आक्रमण केले, उत्तरेकडील राजाला पकडून मिसरमध्ये कैदेत नेले, आणि तो बंदिवान राजा नंतर घोड्यावरून पडल्यामुळे मरण पावला.

भंग झालेला करार

आक्रमणाचे मूळ एका मोडलेल्या करारात होते. सात वर्षांच्या कालखंडाची सुरुवात झाल्यानंतर, उत्तरेकडील राजाने दक्षिणेकडील राजकन्येशी विवाह करून करार दृढ करण्यासाठी आपल्या पहिल्या पत्नीला बाजूला केले. नंतर त्याने दक्षिणेकडील पत्नीचा त्याग केला आणि आपल्या मूळ राणीला पुन्हा प्रतिष्ठित केले. यामुळे पहिल्या राणीने दक्षिणेकडील राणी व तिच्या सहकाऱ्यांचा वध केला, आणि त्यामुळे इजिप्तमधील त्या दक्षिणेकडील राणीच्या कुटुंबाचा संताप भडकला.

भविष्यसूचक विवेकाने, सात वर्षे ही प्रत्येकी साडेतीन वर्षांच्या दोन कालखंडांप्रमाणे पाहिली जाऊ शकतात, जसे की क्रूसपूर्व आणि क्रूसोत्तर साडेतीन वर्षांनी दर्शविले आहे, ज्यांनी मिळून तो आठवडा दर्शविला ज्यामध्ये ख्रिस्ताने करार दृढ केला. साडेतीन हा कालावधी इ.स.पू. 723 पासून इ.स. 1798 पर्यंत इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्यावर आलेल्या सात काळांच्या शापामध्येही ओळखला जातो. ते सात काळ बारा शंभर साठ अशा दोन कालखंडांत विभागलेले आहेत, ज्यामध्ये 538 हा मध्यबिंदू आहे. सात हा अंक साडेतीनच्या दोन कालखंडांत विभागला जाण्याची ही उदाहरणे आकस्मिक नाहीत; ती हेतुपूर्वक आहेत.

आठवड्याच्या विभागणीमध्ये ख्रिस्ताने करार दृढ केला; क्रूस मध्यबिंदूचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि असे करताना तो ख्रिस्ताने साडेतीन वर्षे स्वतः प्रत्यक्ष व्यक्तिशः संदेश सादर केला, आणि त्यानंतर त्याच्या शिष्यांनी त्याच कालावधीसाठी तोच संदेश सादर केला, हे दर्शवितो. उत्तरेकडील राज्याविरुद्धच्या सात काळांमध्ये 538 हा इतिहासाची अशी विभागणी करतो की एक कालखंड असा होता, ज्यात मूर्तिपूजकत्वाने पवित्रस्थान व सैन्य तुडविले, आणि त्यानंतर त्याच कालावधीसाठी पोपसत्तावादाने पवित्रस्थान व सैन्य तुडविले. भविष्यसूचक प्रतीकवादात “सात” हे साडेतीनद्वारे दर्शविले जाते, आणि ते पुढे बेचाळीस महिने, साडेतीन दिवस किंवा वर्षे, एक हजार दोनशे साठ, पंचवीस वीस, आणि एक काळ, काळे व अर्धा काळ यांद्वारे दर्शविले जाते. संदर्भात, ही सर्व संख्यात्मक रूपे परस्परविनिमययोग्य आहेत.

इ. स. पू. २५३ मध्ये दुसरे सिरियन युद्ध त्या कराराने समाप्त झाले, जो मिसरवर अधिकार ठेवणाऱ्या टॉलेमी पहिला (अलेक्झांडर महानाचा एक सेनापती) याच्या वंशजांनी राज्य केलेल्या टॉलेमिक राज्य आणि सीरियेसह मध्यपूर्वेच्या मोठ्या भागावर अधिकार ठेवणाऱ्या सेल्युकस पहिला (अलेक्झांडरच्या दुसऱ्या एका सेनापती) याच्या वंशजांनी राज्य केलेल्या सेल्युसिड साम्राज्य यांच्यामध्ये संपन्न झाला होता. हे युद्ध त्यापूर्वी सात वर्षे, इ. स. पू. २६० मध्ये, सुरू झाले होते. कराराची पुष्टी झाल्यानंतर सात वर्षांनी, इ. स. पू. २४६ मध्ये, तो मोडला गेला. चौदा वर्षे—दोन सात-सात वर्षांच्या कालखंडांत विभागलेली. पहिला अर्धा भाग युद्धाचा आहे आणि दुसरा अर्धा भाग शांततेचा आहे. ही चौदा वर्षे दुसऱ्या सिरियन युद्धापासून सुरू होतात आणि तिसऱ्या सिरियन युद्धाने समाप्त होतात. इतिहासातील या प्रकारची सममिती अधिक ठळक होते, जेव्हा आपण ओळखतो की हा इतिहास अकराव्या अध्यायातील पाचव्या ते नवव्या वचनांमध्ये दर्शविला आहे. करार आणि त्याचे भंग होणे हाच त्या वचनांचा आणि त्या वचनांची पूर्तता करणाऱ्या इतिहासाचा केंद्रबिंदू आहे.

हे ५३८ ते १७९८ या काळातील पोपसत्तेच्या प्रभुत्वाशी सुसंगत आहे. त्या युगाच्या शेवटच्या सुमारास, नेपोलियन बोनापार्टने व्हॅटिकनबरोबर एक तह केला. १७९७ च्या ट्रीटी ऑफ टोर्लेटिनोचे व्हॅटिकनने उल्लंघन केल्याचा दाखला देत, नेपोलियनने १७९८ मध्ये जनरल बर्थिये याला पोपाला बंदी बनवण्यासाठी पाठवले. पोपाचा १७९९ मध्ये फ्रान्समध्ये मृत्यू झाला. हा १,२६० वर्षांचा कालावधी ३१-३९ या वचनांमध्ये सविस्तर दिलेला आहे.

वचन ५-९ यांचा इतिहास वचन ३१-३९ यांच्याशी समांतर आहे, ज्यामुळे दानियेल ११ मध्ये दोन साक्षी पुरवल्या जातात. या दोन्ही ओळींमध्ये एकसारखी भविष्यसूचक चिन्हे आहेत, जी दक्षिणेचा राजा आणि उत्तरेचा राजा यांच्यामधील गतीशील संबंध प्रकट करतात. प्रत्येक कालखंड साडेतीन वर्षांनी प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविला आहे, आणि त्याचा शेवट दक्षिणेचा राजा विजय मिळवून, उत्तरेच्या राजाला पकडून, त्याला दक्षिण देशात घेऊन जातो, जिथे उत्तरेचे दोन्ही राजे मरतात. दोन्ही प्रसंगी, जसे मजकूर सांगतो, दक्षिणेचा राजा लुटीसह परततो:

आणि तो त्यांच्या देवतांना, त्यांच्या सरदारांसह, आणि चांदीच्या व सोन्याच्या त्यांच्या मौल्यवान पात्रांसह, कैदी करून मिसरमध्ये नेईल; आणि तो उत्तर दिशेच्या राजापेक्षा अधिक वर्षे टिकून राहील. दानियेल ११:८.

प्टोलेमीसाठी, हा तो खजिना होता जो पूर्वी उत्तर दिशेच्या राजाने लुटून नेला होता; नेपोलियनसाठी, तो व्हॅटिकनचा ऐश्वर्यसंच होता, जो लुटून फ्रान्समध्ये नेण्यात आला होता. साक्षीच्या या दोन ओळी दर्शवितात की उत्तर दिशेच्या राजाचा मृत्यू घोड्यावरून पडण्याद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविला आहे. प्रकटीकरण 17 मध्ये, पशूवर आरूढ असलेली स्त्री कॅथोलिक चर्चचे प्रतिनिधित्व करते:

मग त्याने मला आत्म्यातून अरण्यात नेले; आणि मी एक स्त्री किरमिजी रंगाच्या पशूवर बसलेली पाहिली, जो निंदाजनक नावांनी भरलेला होता, आणि त्याला सात मस्तके व दहा शिंगे होती. प्रकटीकरण 17:3.

ती ज्या पशूवर स्वार आहे तो म्हणजे संयुक्त राष्ट्रसंघ. प्रकटीकरण १७ मध्ये १७९८ च्या घातक जखमेनंतर तिच्या सत्तेची पुनर्स्थापना वर्णिली आहे. आठवे राज्य म्हणून ती पुन्हा आपले राज्यकारभार सुरू करते, ज्याचे प्रतीक म्हणजे त्या पशूवर स्वार होणे:

आणि जी स्त्री तू पाहिली, तीच ती महान नगरी आहे, जी पृथ्वीवरील राजांवर राज्य करते. प्रकटीकरण १७:१८.

इ.स. १७९८ मधील प्राणघातक जखमेचे पूर्वचित्रण वचने ५-९ मध्ये झाले होते, जेव्हा उत्तरेकडील राजा घोड्यावरून पडला आणि मरण पावला. दानियेल ११ मधील या दोन ओळी वचने ४१-४५ यांच्याशी समांतर आहेत. वचन ४१ मध्ये निर्देशित अमेरिकेतील रविवारचा कायदा पशूवरच्या पोपशाहीच्या अंतिम स्वारीची सुरुवात करतो—हा कालखंड या दोन ओळीत प्रतिबिंबित झाला आहे. जेव्हा एलेन व्हाइट असे नमूद करतात की दानियेल ११ मध्ये पूर्ण झालेल्या “इतिहासाचा बराचसा भाग” “पुन्हा घडेल,” तेव्हा वचने ५-९ आणि ३१-३९ ही वचने ४१-४५ यांच्याशी संरेखित होतात.

फक्त चाळीसावे वचन

पद ३१ ते ४५ पर्यंत, केवळ पद ४० हे साडेतीन दिवसांच्या भविष्यकालीन कालखंडाच्या बाहेर उभे आहे. ते दानियेलाच्या ४५ पदांच्या अंतिम तृतीयांशातील एक अद्वितीय इतिहास दर्शविते. पद १६ मध्ये, मूर्तिपूजक साम्राज्यवादी रोमचा इतिहास चार शासकांद्वारे उलगडतो—पॉम्पेई, ज्युलियस सीझर, ऑगस्टस सीझर, आणि टायबेरीयस सीझर. इ.स.पू. ३१ मध्ये अॅक्टियमच्या युद्धातील ऑगस्टसच्या विजयाने साम्राज्यवादी रोमच्या ३६० वर्षांच्या राज्याची सुरुवात झाली, ज्याने पद २४ मधील “काळ” पूर्ण केला:

तो शांततेने प्रांतातील सर्वांत सुपीक स्थळांतही प्रवेश करील; आणि जे त्याच्या पित्यांनी केले नव्हते, किंवा त्याच्या पितरांच्या पित्यांनीही केले नव्हते, ते तो करील; तो त्यांच्यामध्ये लूट, मालमत्ता आणि संपत्ती विखुरून टाकील; होय, तो काही काळाकरिता दुर्गम किल्ल्यांविरुद्ध आपले डाव आखील. दानियेल 11:24.

अॅक्टियमनंतर, इ.स.पू. 30 मध्ये रोमने इजिप्तला एक प्रांत बनविले. तीनशे साठ वर्षांनंतर, इ.स. 330 मध्ये, कॉन्स्टन्टाईनने साम्राज्याची राजधानी रोमवरून कॉन्स्टन्टिनोपलकडे हलविली. हा “काल” भविष्यसूचक दृष्ट्या पोपसत्तेच्या 1,260 वर्षांशी आणि वचन 5-9 मधील 7 वर्षांशी सुसंगत आहे.

१६व्या वचनापासून ३०व्या वचनापर्यंत मूर्तिपूजक साम्राज्यवादी रोम प्रभुत्व गाजविते, ज्यामध्ये मक्कबी लोकांची रोमबरोबरची संधी आणि ख्रिस्ताची वंशरेषा यांचा समावेश होतो. तरीही, १६-३० ही वचने ३१-३९ आणि ४१-४५ या वचनांशी सुसंगत आहेत. म्हणून, दानियेल ११ च्या शेवटच्या ३० वचनांमध्ये एक सुसंगत भविष्यसूचक रेषा प्रकट होते—फक्त ४०वे वचन अपवाद आहे, जिथे “अंतकाळ” १७९८ आणि १९८९ मध्ये चिन्हित केला आहे.

वचने २ आणि ३ मधील किरकोळ अपवाद वगळता—जिथे आठ अध्यक्षपैकी अंतिम अध्यक्ष संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या दहा राजांवर नियंत्रण मिळविण्याकडे संक्रमण करतो—पाहिली दोन वचने वचन ४०शी सुसंगत आहेत, ज्यामध्ये

रविवारचा कायदा आणि सहाय्या राज्यातून सातव्या व आठव्या राज्यांकडे होणारा बदल दर्शविला आहे. वचने ३ आणि ४ वचन ४५ आणि दानियेल १२:१ यांच्याशी सुसंगत आहेत; ती ग्रीक राज्याच्या उदय व पतनाचे चित्रण करतात, आणि वचने ४१ पासून दानियेल १२:१ पर्यंत पोपशाहीच्या स्थापने व अंताशी समांतर आहेत. स्त्री आणि ती ज्या पशूवर आरूढ आहे, हे दोन्हीही सहाय्याविना समाप्त होतात; अशा रीतीने दानियेल ११ चा प्रारंभ व शेवट वचन ४० च्या इतिहासाबाहेर चौकटबद्ध होतो. सिकंदर महान संयुक्त राष्ट्रसंघाचे प्रतीक आहे, जो सोराच्या वेश्येसोबत व्यभिचार करतो (वचन ४१ पासूनचा उत्तर दिशेचा राजा), जी पशू आणि अजगर दोन्ही आहे.

नववा आणि दहावा वचने

वचने ५-९ यांचा समारोप १७९८ मध्ये, अर्थात अंतकाळी, होतो; तर वचन १० हे १९८९ चे चिन्हांकित करते. त्यामुळे, वचने ९ आणि १० यांमधील कालावधी—१७९८ ते १९८९—हा वचन ४० चा प्रकट भाग दर्शवितो, आणि त्याच्या गुप्त इतिहासाची सुरुवात करतो. हे स्पष्ट करण्यासाठी: दानियेल ११ मधील जवळजवळ प्रत्येक वचन ५३८ ते १७९८ या काळातील पोपसत्तेच्या राज्याचे प्रतिबिंब दाखविते. वचन ४० हे १७९८ पासून अमेरिकेतील रविवार कायद्यापर्यंतचा कालावधी व्यापते. वचने ६-९ पोपकालाचे प्रतिरूप ठरतात, तर वचन १० हे १९८९ मधील USSR च्या पतनाची पूर्वछाया दर्शविते. म्हणून, वचने ११-१५ ही १९८९ पासून रविवार कायद्यापर्यंतचा कालावधी व्यापतात, जसे वचने १६, ३१, आणि ४१ मध्ये दर्शविले आहे.

पद ४० दोन भागांत विभागलेले आहे. पहिला भाग, १७९८ ते १९८९ पर्यंतचा, “अंतकाळ” या उल्लेखाने सुरू होतो आणि त्याच उल्लेखाने समाप्त होतो. दुसरा अर्धा १९८९ मध्ये सुरू होतो, जिथे पहिला अर्धा समाप्त होतो. पदे १ आणि २, १९८९ मध्ये सुरू होणाऱ्या अध्यक्षांच्या एका अनुक्रमाची ओळख करून देतात, जो पद ४० च्या दुसऱ्या भागाशी सुसंगत आहे. पद ११ हे २०१४ मधील युक्रेन युद्धाच्या प्रारंभास दर्शवते, तर पद १२ दक्षिणेचा विजयी राजा स्वतःवर कोणते परिणाम आणतो हे अधोरेखित करते. पद १३ परिपूर्तीच्या जवळ आलेले आहे; परंतु येथे आपण नोंद करतो की पद ११ हे पद ४० च्या दुसऱ्या भागात येते—१९८९ नंतरचे, परंतु रविवारच्या कायद्यापूर्वीचे (पद ४१).

१३-१५ पदे इ. स. पू. २०० मधील पानियमच्या युद्धाकडे निर्देश करतात; हाच तो वर्ष होता ज्यात त्या युद्धाशी संबंधितरीत्या मूर्तिपूजक रोमने मानवी व्यवहारांवर आपला प्रभाव टाकण्यास आरंभ केला. पद १६ मधील पोम्पेयच्या यरुशलेममध्ये प्रवेश होण्याच्या बरेच आधी घडलेली ही घटना, पद ४१ मध्ये उल्लेखिलेला अमेरिकेतील रविवारचा कायदा असल्याची ऐतिहासिक साक्ष प्रदान करते.

दानिएल ११ मधील प्रत्येक भविष्यसूचक ओळ आणि तिची ऐतिहासिक परिपूर्ती ही एकतर वचन ४० च्या इतिहासाच्या परिघात (१७९८ ते रविवार कायद्यापर्यंत) येते किंवा वचन ४१ पासून दानिएल १२:१ पर्यंत येते. एकूण ४५ वचनांपैकी, वचने १, २, ७-१५, आणि ४०—म्हणजे एकूण बारा—ही ओळीवर ओळ मांडल्यास वचन ४० च्या कालरेषेला लागू होतात. वचन ४० हे १९८९ येथे दोन विभागांत विभाजित होते. वचने १, २, आणि १०-१५ ही त्याच्या दुसऱ्या अर्धाशी सुसंगत आहेत. वचने १ आणि २ पृथ्वीतील पशूच्या इतिहासातील अध्यक्षांची रेषा अनुसरतात, तर वचने १०-१५ ही १९८९ पासून रविवार कायद्यापर्यंत उत्तर दिशेच्या राजाने (पोपशाही सत्ता) आयोजित केलेल्या तीन प्रतिनिधिक युद्धांचे चित्रण करतात. ही तीन प्रतिनिधिक युद्धे संयुक्त संस्थानांपासून आरंभ होतात, ज्याची ओळख वचन ४० मध्ये “रथ, जहाजे आणि घोडेस्वार” अशी दिली आहे.

आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.